
POKUS O REKONSTRUKCI KATALOGU ORDINACÍ PRAŽKÉ STAVOVSKÉ EVANGELICKÉ KONSISTOŘE V LETECH 1609–1619*

Karel Beránek

Otázka dochování a případné rekonstrukce matrik Pražské univerzity mne přivedla k obdobným úvahám o matrice kněžstva pražské utrakvistické konsistoře. Vedle názvu „matrika“ bylo pro ni také často užíváno širšího označení „knihy konsistorní“.¹

Konsistorní matrika pražské utrakvistické konsistoře obsahovala původně jména kněží podléhajících jurisdikci této konsistoře. V době, kdy tuto konsistoř tvořili převážně univerzitní mistři, suplovala ji snad i matrika univerzitní. Této domněnce by možná i nasvědčovala listina biskupa Augustina Luciana z 26. dubna 1484, podle které mělo být do univerzitní matriky zapsáno přistoupení kněžstva pod obojí k jednotě pražských měst.²

Před vydáním Rudolfova Majestátu obsahovala matrika utrakvistické konsistoře jména kněží vysvěcených některým katolickým biskupem. Kněze s evangelickým svěcením konsistoř odmítala a jejich formáty obvykle zabavovala a rušila. Tito kněží nalézali možnost k působení pouze na farách v poddanských městech a vsích, náležejících evangelické šlechtě.³

Rudolfův Majestát a vznik nové stavovské konsistoře,⁴ která nahradila dosavadní konsistoř staroutrakvistů (husitů), znamenala dalekosáhlé změny v církevní správě v českých zemích. Nová „Konsistoř českých stavů přijímajících večeri Páně pod obojí způsobou“ se skládala z administrátora (tím se stal tehdejší farář kostela P. Marie před Týnem Eliáš Šud ze Semanína, původně katolický kněz-augustinián z kláštera v Ročově), seniora Jednoty bratrské, pěti luterských kněží, dvou kněží bratrských a tří univerzitních profesorů. Tato konsistoř porušila zásadu apoštolské posloupnosti, na které lpěli umírnění husité, přerušila dosavadní svazky s úřadem pražského arcibiskupa a vzala sama na sebe i svěcení svého kněžstva. Do matriky této konsistoře byli proto zapisováni především kněží, které sama ordinovala; vzácnější byly zápisy kněží ordinovaných na německých evangelických univerzitách, nebo odpadlých katolických kněží.⁵

* Původní verze tohoto článku pod názvem „Katalog ordinací stavovské konsistoře evangelické v Praze“ byla věnována jako strojopis roku 1984 PhDr. Alešovi Chalupovi k jeho 60. narozeninám. Tato nová verze byla přepracována a rozšířena přepracováním poznámkového aparátu a připojením osobního a místního rejstříku ke katalogu kněží ordinovaných konsistoři.

První evangelická ordinace se konala v Praze dne 21. prosince 1609, tedy ještě v roce vyhlášení Rudolfova Majestátu, v chrámu P. Marie před Týnem. Nový administrátor, týnský farář Šud, ordinoval M. Tobiáše Wintra, kazatele německého kostela u Salvátora, a Jana Mathiada, kazatele u sv. Martina ve zdi.⁶

Příští ordinace byla převážně bratrská.⁷ Jednota se sice záhy po svém vzniku odtrhla od husitů a od roku 1467 ordinovala si své kněze, nyní však byli poprvé její kněží ordinováni v rámci české církve v novoutrakvistické konsistoři. Zkouška bratrských kandidátů se konala v Karolinu dne 23. února 1610 a k ordinaci došlo hned následujícího dne na svátek sv. Matěje v Betlémské kapli. Svěcení byli tehdy tři kněží bratrští – Jan Rosa, Eliáš Akancius a Petr Cefas – a jeden kněz evangelický – Jan Brosius.⁸

Nedlouho potom, dne 29. dubna 1610, se konala opět zkouška na konsistoři, tentokrát evangelických kandidátů, a dne 3. května 1610 jich bylo deset ordinováno v kostele P. Marie před Týnem.⁹

Další ordinace se konala 15. října 1610. Tehdy byl mezi ordinovanými Vavřinec Felix Rábský.¹⁰

Ordinace se měly konat dvakrát do roka – na jaře a na podzim. Z roku 1611 se dochoval seznam podzimní ordinace, která se konala v Týnském kostele dne 20. října. Tehdy bylo ordinováno 14 kněží.¹¹ Při jarním termínu následujícího roku bylo dne 1. května 1612 vysvěceno v témže chrámu 20 nových kněží,¹² na podzim dne 6. listopadu 1612 bylo ordinováno 16 kandidátů.¹³ Z kněží svěcených roku 1613 je mi znám jediný – Václav Olyrius, ordinovaný dne 3. května 1613.¹⁴ Roku 1614 bylo v jarním termínu dne 1. května ordinováno v Týně 20 mladých mužů,¹⁵ v podzimním termínu po 24. říjnu 1614 devět z deseti uchazečů.¹⁶ V roce 1615 bylo vysvěceno 5. května sedm kněží,¹⁷ dne 24. srpna 1615 jeden kněz.¹⁸ Dne 26. října 1615 bylo ordinováno v kostele sv. Mikuláše na Starém Městě 16 kněží.¹⁹ Z roku 1616 jsou mi známi dva kněží ordinovaní v Praze: Ioannes Assulinus²⁰ a Thobias Cichoreus.²¹ Dne 8. února 1617 byl ordinován mimo termín Mikuláš Vladyka z Tábora,²² v jarním termínu dne 4. května bylo ordinováno 10 kandidátů v kostele sv. Michala na Starém Městě pražském.²³ Na podzim po 25. říjnu bylo ordinováno 12 kněží.²⁴ Následujícího roku byli vysvěceni v jarním období (18. května 1618?) čtyři kněží.²⁵ V podzimním termínu (po 19. říjnu) bylo ordinováno osm kněží.²⁶ Poslední mně známá ordinace se konala dne 18. července 1619. Tehdy byli ordinováni tři kněží.²⁷

Uchazeči o kněžskou hodnost se měli dostavit před konsistoř hromadně kolem svátku sv. Jiří nebo svátku sv. Havla, jak byly zkoušky ohlášeny, a představit se jí. Kdo měl mocnou přímluvu, býval ordinován i mimo termín. Za skupinu kandidátů žádal jeden z nich otce konsistoriány o připuštění ke zkoušce. Pak

byly čteny listy zachovací a vokace uchazečů vydané městskými radami, vrchnostmi nebo faráři. Ti z uchazečů, kteří tyto doklady neměli, slibovali, že je v určité lhůtě předloží. Pak byla dána kandidátům odpověď, kdy a kteří z nich se mají dostavit ke zkoušce. Někdy byli připuštěni všichni, jindy byl některý z nich odmítnut pro špatné mravy, nestálost, neučenost, ba dokonce pro nesvobodný původ. Tak byl v říjnu 1614 odmítnut Václav Turneo Benešovský prý proto, že jeho vokace není řádná, že nemá stolní titul, a že nezná latinu a není proto způsobilý, aby učil evangeliu. Dalším důvodem proti jeho ordinaci bylo i to, že opustil školu a vykonával různá zaměstnání.²⁸

V říjnu 1617 odmítli konsistoriáni Víta Millera, který měl vokaci od městské rady v Příbrami a zlivického faráře, protože byl poddaný.²⁹ V květnu 1618 byl odmítnut Matěj Přibyslavský pro nepřijatelnost komendátora; vokaci dal totiž Přibyslavskému kněz Zikmund (?) Palingenius, který prý odmítl dvakrát konfirmaci. Jan Thomaides a Jáchym Selinger se měli dostavit příště a přinést vokaci a listy zachovací. Současně jim bylo slíbeno, že nebudou odmítnuti.³⁰ V říjnu 1618 byl pak odmítnut Jan Kmoch z Kutné Hory pro slabé vědomosti a malou výmluvnost. Kněz Jan Rosacius, farář u sv. Mikuláše na Malé Straně a jeden z konsistoriánů, se však nad ním smíloval a nabídl mu, aby se stal zvoníkem. Kmoch tuto službu přijal.³¹

Po představení kandidátů následovala některý den zkouška z bohosloví (examen theologicum) a zkouška z kázání. Zkouška z kázání byla praktickým vystoupením kazatelským, zkouška z bohosloví byla asi původně dosti obtížná a přísná, neboť zkoušeli při ní univerzitní profesori, kteří byli přisedícími konsistoře, ale záhy se na příkaz administrátora Šuda omezila na zkoušku z České konfese. Po zkouškách se dostalo kandidátům napomenutí, aby se modlili, nepotloukali se po hospodách a byli poslušni svých farářů. Jindy je konsistoriáni napomínali, aby prosili Ducha Svatého, aby byli způsobilí k přijetí církevního úřadu, bedlivě četli bibli a konfesi a žili bez hříchů.

Ordinace se konala obvykle v kostele P. Marie před Týnem, ale i v jiných pražských kostelích – v Betlémě, u sv. Mikuláše na Starém Městě a u sv. Michala. Dála se „ritu apostolico“, totiž žehnáním a vkládáním rukou na hlavy ordinovaných v přítomnosti věřících podle slov Skutků apoštolských (kap. 6, v. 6: „Ty postavili před obličejem apoštolů, kteříž pomodlivše se, vkládali na ně ruce“). Kandidáty ordinovali podle úmluvy mezi Bratry a evangelíky společně bratrský senior a administrátor stavovské konsistoře. Pro tento způsob kněžské ordinace byly ovšem spory, poněvadž luterští patroni (především hrabě Jáchym Ondřej Šlik) i samotní kandidáti odmítali, aby je světil také bratrský senior.³² Později kladli na hlavy kandidátů ruce všichni konsistoriáni.³³ Konsistoř pak vystavila novosvěcencům formáty (viz příl.) a konfirmovala je podle vokací na kaplany.

Přátelé vydávali na jejich počest sborníčky blahopřejných básní, podobně, jako tomu bylo na univerzitě při promociích bakalářů a mistrů.³⁴

Matrika utrakvistické konsistoře zanikla po bělohorské porážce. Nezanikl však zcela její archiv z 16. a 17. století. Nejdůležitější jeho část – manuály konsistoře (nazývané též akty konsistorními) a registra listů konsistorních se dochovaly jednak v Archivu pražského arcibiskupství (deponovaném nyní v Státním ústředním archivu v Praze), jednak v Archivu Univerzity Karlovy, jednak v Roudnické knihovně Lobkoviců (deponované v Národní knihovně v Praze).³⁵ Pro rekonstrukci následujícího katalogu ordinací stavovské konsistoře přicházel v úvahu hlavně rukopis arcibiskupského archivu sign. APA: B 3/1 z let 1614–1618.

Jde o rukopis velkého kvartu, který je defektní: chybí totiž vazba, prvních sedm listů a listy za fol. 464. Rukopis obsahuje mezi záznamy konsistorních jednání také několik seznamů uchazečů o kněžský úřad. Údaje tohoto rukopisu doplňují seznamy otištěné v příležitostných sborníčcích blahopřejných básní, některé záznamy v univerzitních aktech a údaje v literatuře. Přes veškerou snahu zůstává náš katalog mezerovitý. V úplnosti jsou totiž známa jen jména ordinovaných v prosinci 1609 (2 osoby), v únoru 1610 (4 osoby), z podzimu 1611 (14 osob), z podzimu 1612 (17 osob), z podzimu 1614 (9 osob), z jara 1615 (9 osob), z podzimu 1615 (16 osob), z jara 1617 (10 osob), z podzimu 1617 (11 osob), z jara 1618 (4 osoby), z podzimu 1618 (9 osob) a z jara 1619 (3 osoby). Kromě toho známe úplné počty svěcenců z jara 1610 (10 osob, jména však jen dvou z nich) a z jara 1612 (20 osob, jména však jen tří osob).

I když neznáme celkové počty ordinovaných z jarního termínu 1611, z roku 1613, z jara 1614 a z roku 1616, můžeme vycházet ze známých počtů a předpokládat, že průměrně připadalo na jeden termín deset nově svěcených kněží. Náš katalog, který uvádí 135 jmen, obsahuje proto asi 60 % všech kněží, vysvěcených stavovskou konsistoří.

Rekonstruovaný katalog obsahuje jména svěcenců v latinské formě, jak byla převzata z pramenů. Latinské jsou rovněž údaje, obsahující data zkoušek a ordinací. Údaje o dosažení akademických hodností kandidátů, vokace, odkazy na prameny a literaturu jsou obsaženy v samostatném poznámkovém aparátu. Katalog je opatřen rejstříky jmenným a místním (jména, která se vyskytují pouze v poznámkovém aparátu, jsou tištěna v rejstřících kurzivou). V příloze je připojen latinský text formátu, na který mne upozornil roku 1961 zesnulý Karel David, a můj český překlad.

POZNÁMKY

- ¹ Viz např. Winter, Zikmund. Život církevní v Čechách. V Praze 1895, s. 362, 369 aj.
- ² Archiv Univerzity Karlovy (dále AUK): Listina I. 88.
- ³ Winter, c. d., s. 459.
- ⁴ Hrejsa, Ferdinand. Česká konfese, její vznik, podstata a dějiny. Praha 1912. Rak, Jiří. Vývoj utrakvistické správní organizace v době předbělohorské. Sborník archivních prací (dále SAP) 31/1, 1981, s. 197–204.
- ⁵ Např. Tischer, František. Dopisy konsistoře podobojí z let 1610–1619. V Praze 1917–1925, s. 62–63, č. 204; s. 219, č. 826.
- ⁶ AUK: Oec. B 21, fol. 108v; Hrejsa, c. d., s. 503, pozn. 2.
- ⁷ Winter, c. d., s. 41.
- ⁸ AUK: Oec. B 21, fol. 125; Hrejsa, c. d., s. 503, pozn. 2; Glücklich, Julius. Václava Budovce z Budova korespondence. Historický archiv 30, č. 49, pozn. 237.
- ⁹ AUK: Oec. B 21, fol. 137.
- ¹⁰ AUK: B 21, fol. 152.
- ¹¹ Národní knihovna v Praze (dále NK): LII C 10, adl. 29. Tischer, c. d., s. 16–17, č. 42, s. 24–25, č. 66.
- ¹² Hrejsa, c. d., s. 503, pozn. 2.
- ¹³ NK: LII C 10, adl. 31.
- ¹⁴ Truhlář, Antonín – Hrdina, Karel – Hejnic, Josef – Martínek, Jan. Rukověť humanistického básnictví v Čechách a na Moravě – Enchiridion renatae poesis Latinae in Bohemia et Moravia cultae. Praha 1966–82 (dále Ench.), 4, s. 61.
- ¹⁵ AUK: Oec. 62 B 11, f. 51v.
- ¹⁶ Státní ústřední archiv v Praze (dále SÚA): APA I. B 3/1, fol. 75v.
- ¹⁷ Ibidem fol. 143; Strahovská knihovna: FK V 9, adl. 52.
- ¹⁸ SÚA: APA I. B 3/1, fol. 203.
- ¹⁹ Ibidem fol. 231v.
- ²⁰ Ench. 1. s. 109–110.
- ²¹ Ench. 1. s. 360–361.
- ²² SÚA: APA I. B 3/1, fol. 294v.
- ²³ Ibidem fol. 310v.
- ²⁴ Ibidem fol. 358r–v.
- ²⁵ Ibidem fol. 409v.
- ²⁶ Ibidem fol. 458v.
- ²⁷ Strahovská knihovna: FK IV 28.
- ²⁸ Viz č. 62 katalogu ordinací.
- ²⁹ Viz č. 114 katalogu ordinací.
- ³⁰ Viz čísla 119, 120, 121 katalogu ordinací.
- ³¹ Viz č. 131 katalogu ordinací.

³² Tischer, c. d., s. 24, č. 66; s. 35, č. 114 (jde o otázku případné ordinace Jiřího Šercera a M. Joachima Bunsovia. Proti tomu, aby se na ordinaci Šercerově podílel senior Jednoty, byl hrabě Šlik, pokud šlo o Bunsovia, byl proti tomu Bunsovius sám).

³³ Viz pozn. 27.

³⁴ Jejich seznam viz Ench. 1, s. 319–324.

³⁵ Cf. : Podlaha, Antonín. Povšechný katalog arcibiskupského archivu v Praze. Praha 1925, s. 13; Kučera, Karel – Truc, Miroslav. Archiv University Karlovy. Průvodce po archivních fondech. Praha 1961, s. 101; Beránek, Karel. Soupis archivních rukopisů a jiných archiválií v Univerzitní a v Strahovské knihovně v Praze. SAP 21/1, 1971, s. 215.

Příloha 1

CATALOGVS SACERDOTVM IN CONSISTORIO ORDINVM BOHEMIAE SVB VTRAQVE SPECIE DOMINI COENA VTENTIVM PRAGAE ANNIS 1609–1619 ORDINATORVM RESTITVTVS

Die 21. mensis Decembris 1609 in templo Divae Mariae Virginis ante Laetam Curiam in Antiqua Praga magna in frequentia populi ab administratore Elia Ssuda a Semanina, pastore eiusdem ecclesiae, sunt duo initiati sacris:

[1] M. Thobias Winter Germanus

[2] Ioannes Mathiades Bohemus, concionator ad aedem Divi Martini sacram. Examini prius in consistorio subiecti die Veneris, quae fuit dies 18. Decembris.

Die 23. mensis Februarii 1610 est institutum examen in collegii Carolini auditorio a fratribus, quos vocant Boleslavienses, pro ordinandis tribus, qui postea sequenti die, quae fuit sacra Divo Mathiae, in templo Bethlemitico sunt sacris initiati:

[3] Ioannes Rosa,

[4] Elias Acantius,

[5] Petrus Cefas,

[6] Ioannes Brosius.

Die 29. mensis Aprilis 1610 examen initiandorum sacris in consistorio habitum est et postea 3. Maii in templo Deiparae Virginis ante Laetam Curiam sunt initiati 10 candidati:

[7] M. Elias Nyselus Trutnovinus,

[8] Ioannes Claudianus,

[9] Paulus Czernovicenus.

[Nomina ceterorum desiderantur.]

Die 13. mensis Octobris [1610] examen habitum in consistorio cum 12 iuuenibus, qui postea 15. Octobris ante Laetam Curiam in templo Beatae Mariae Virginis sunt sacris initiati:

[10] Laurentius Felix Rabinus.
[Nomina ceterorum desiderantur.]

[Post diem 9. mensis Februarii 1611 initiati sunt:]

[11] Georgius Šercer, Ioachimi Andreae comitis Schlik filii praeceptor [?].
[12] Magister Ioachimus Bunsovius, a domino Hieronymo Venceslao, comite de Turn commendatus. [?]

Quatuordecim viri post examen theologicum sacris ordinibus in templo Laetaecuriensi 20. Octobris 1611 solemniter initiati:

[13] M. Nicolaus Hanzlinius Melnicenus,
[14] Simon Dresserus Beronaeus,
[15] Iacobus Sadelius Nepomucenus,
[16] Vencesilaus Cziczmanius Pelhrzimovinus,
[17] Adamus Sarcander Vilimovinus,
[18] Petrus Cruciger Brzeczkovinus,
[19] Urbanus Ssiklius Zdiarenius,
[20] Sigismundus Fridericides Chocenus,
[21] Philipus Georgiades Gemnicenus,
[22] Iacobus Sstotsky Czaslavinus,
[23] Ioannes Luxin Radnicenus,
[24] Samuel Malessius Biczkovinus,
[25] Ioannes Anemius Wetrowsky,
[26] Daniel Clementides Taborenius.

Die 1. Maii 1612 in templo Beatae Mariae ante Laetam Curiam 20 candidati sunt initiati:

[27] Daniel Brzectanek Vambergensis,
[28] Mathias Crocinus Chrudimenus [?],
[29] Adamus Horzovinus Strazienus.

[Die 6. Maii 1612 in templo Beatae Mariae ante Laetam Curiam initiatus est:]

[30] Ioannes Iunior Iaromierzsky Valessius.

Septemdecim viri iuvenes post examen publicum sacris ordinibus in templo Laetaecuriensi 6. Novembris 1612 solemniter initiati:

- [31] Clemens Pictoris Zdiarenus,
- [32] Georgius Mensatoris Lyptak de Minori Palu (praeceptor domini Hertvici Zaruba a Hustirzan filioli),
- [33] Mathias Hruscha Novodomenus,
- [34] Martinus Felmerius Baccoviensis,
- [35] Leonhardus Benedicti Nicopoliensis,
- [36] Martinus Corvini Strumenus,
- [37] Paulus Kinelius Sabschicenus Tauzietinus,
- [38] Nicolaus Kaukalius Rudenus,
- [39] Paulus Tychistes Czernovicenus,
- [40] Wenceslaus Iohanides Walko-Evanczicenus,
- [41] Iohannes Silesii Polnensis,
- [42] Daniel Launsky Czaslavinus,
- [43] Mathias Campanus Guttenbergenus,
- [44] Mathias Sautor [!] Brandensis,
- [45] Venceslaus Sigismundi Zdanicenus,
- [46] Daniel Pontanus Solnicenus,
- [47] Georgius Mensatoris [vide recte num. 32]

[Secundum Consistorii Evangelici litteras diebus 13. Decembris 1612, 4. ac 13. Ianuarii 1613 datas [48] Adamus Cziaczvildus Strazenus, die 1. Maii 1612 initiatus (idem ut num. 29), de quo nunc Bohuslaus eques a Michalovic querebatur), die 30. Ianuarii 1613 presbyteriatu privandus erat.]

Die 3. Maii 1613 initiatus est in Consistorio Evangelico

[49] Venceslaus Olyrius.

Die 1. Maii [1614] ordinati 20 iuvenes ad ministerium ecclesiasticum in templo Beatae virginis Mariae ante Laetam Curiam.

- [50] Ioannes Wittichius,
 - [51] Ioannes Leiner,
 - [52] diaconus M. Venceslaus Schindler.
- [Nomina ceterorum desiderantur.]

Novem iuvenes, qui die 24. Octobris 1614 in consistorio comparuerant, die 27. Octobris examinati, die sacris ordinibus initiati sunt:

[53] Venceslaus Ripa Stankovinus,

- [54] Samuel Martinides Horzovinus,
- [55] Andreas Leuthman [Turcenus],
- [56] Iohannes Lunacius Domazlicenus,
- [57] Daniel Galli Pragenus,
- [58] Georgius Manzelius Sezemicenus,
- [59] Petrus Zaruba Kostelecenus,
- [60] Iohannes Bartholomaei Policenus,
- [61] Elias Frenari Rostochiensis,
- [62] [Venceslaus Turneo Benessowsky].

Novem viri per impositionem manuum ritu apostolico ad munus ministerii sacri [post examen theologicum die 4. Maii susceptum] die 5. Maii 1615 admissi et ordinati:

- [63] Adamus Traianus Beneschovinus,
- [64] Ioannes Matthiades Nosislavinus,
- [65] Venceslaus Reimmitius Zdiarenus,
- [66] Venceslaus Hubka a Czernoticz Pragenus,
- [67] Michael Krig Germanus Brunsvicensis,
- [68] Daniel Haine Islebiensis,
- [69] Venceslaus Thaul Chissenus,
- [70] Dionysius Petrassek Cuttenus,
- [71] Ioannes Dentulinus Pelrzimowinus.

Die 24. Augusti 1615 post examen die 19. Augusti susceptum ordinatus est:
 [72] Georgius Tinczius Altstadtensis.

Die 26. Octobris 1615 in templo Divi Nicolai sacris initiati:

- [73] Adamus Smetana Horzovinus,
- [74] Iohannes Fabricius Tustenus,
- [75] Daniel Horzovius Paczovinus,
- [76] Henricus Wechterus Erfurtensis,
- [77] Venceslaus Sklenarius Czaslavinus,
- [78] Iohannes Linhartowsky Beronaeus,
- [79] Venceslaus Adami Neostadenus,
- [80] Georgius Barptolomaei Guttenus,
- [81] Mathias Pessinus Camenicenus,
- [82] Simon Oxalides Iaromerzicenus,
- [83] Samuel Wokaun Wojslaviensis,
- [84] Venceslaus Navella Strakonicenus,
- [85] Nicolaus Herites Horzovinus,

- [86] Iohannes Nosek Chlumeczenus,
- [87] Venceslaus Simonides Drzevohosticzenus,
- [88] Paulus Malobicenus Mezrzicensis.

Sacerdotes anno 1616 a Consistorio Evangelico Pragensi initiati:

- [89] Ioannes Assulinus,
- [90] Thobias Cichoreus,
- [91] M. Ioannes Lanczmannius.

Die 8. Februarii 1617 initiatus est:

- [92] Nicolaus Wladika Thaboreus, artium et philosophiae baccalaureus.

Die 4. Maii 1617 in templo sancti Michaelis Archangelli initiati sunt:

- [93] Iohannes Zebracenus Prosskovsky,
- [94] Wenceslaus Knobelius Cziaslavinus,
- [95] Martinus Hotovecius Vodnianus,
- [96] Iohannes Schnellius Neosolinsky,
- [97] Iohannes Carduelis Pardubicenus,
- [98] Daniel Oslanus,
- [99] Bartholomaeus Petrides,
- [100] Ioannes Chytraeus,
- [101] Venceslaus Machan Bohdanecenus,
- [102] Iohannes Nicodemi Zruczenus.

Iuvenes viri, qui in Consistorio Evangelico Pragensi die 25. Octobris 1617 comparuerunt, post examen die . . . sacris initiati sunt:

- [103] Martinus Malobicenus Hunnobrodenus,
- [104] Iohannes Floxius,
- [105] Iohannes Mrazius Hostomicenus,
- [106] Iosephus Vohanecius Piscenus,
- [107] Iohannes Kninsky,
- [108] Iohannes Hannussius Beznensis,
- [109] Iohannes Kapsander Carnoviensis,
- [110] Iohannes Meivaldus Hirschpergensis,
- [111] Matthaeus Pirynaevus Slaneus,
- [112] Andreas Menssik Poddebranus,
- [113] Iohannes Matheides Hranicenus,
- [114] [Vitus Miller],
- [115] Samuel Procopensis Letovicenus.

Die 18. Maii 1618 [?] in templo sancti Michaelis sunt ordinati:

- [116] M. Iacobus Iacobaeus Cuttenus,
- [117] Laurentius Ssramek Tovacziovinus,
- [118] Paulus Constantini a Vyssetina,
- [119] [Mathias Przibislavsky Pragenus],
- [120] [Iohannes Thomaides],
- [121] [Ioachimus Selingerus],
- [122] Iohannes Georgius Mathiades Raczinus.

Novem iuvenes e decem, qui in Consistorio Evangelico Pragensi die 22. Octobris 1618 comparuerant ac die 29. examinati erant, die . . . sunt initiati:

- [123] Mathias Dentulini Paczovinus,
- [124] Christophorus Horky Lochoviczenus,
- [125] Petrus Mitis Wodnianus,
- [126] Ioannes Thomaides Policzenus,
- [127] Matthias Przibislavsky Neo-Pragenus,
- [128] Nicolaus Wladyka Chcznovicenus,
- [129] Adamus Viti Nymburgenus,
- [130] Matthias Grinaei Przelauczenus,
- [131] [Ioannes Kmochius Cuttenus.]

[Die 21. Decembris] 1618 in Consistorio Evangelico ordinatus est [132]
[M. Martinus Mylius Vodnianus.]

Die 18. Iulii 1619 ordines sacrosancti ministerii in templo Divae Virginis Mariae ante Laetam Curiam ritu apostolico collati sunt:

- [133] D. Ioannes Semonius Domaschinus, rector scholae Gemnicianae,
- [134] D. Samuel Curtius Olessnicenus,
- [135] D. Gregorius Blasius Vartenbergensis.

Poznámkový aparát

- 1: Winter se stal členem konsistoře a farářem v německém kostele sv. Trojice na Malé Straně. Byl potvrzen listem konsistoře z 9. 1. 1617. Viz Tischer, František. Dopisy konsistoře podobojí z let 1610–1619. V Praze 1917–1925, s. 420, č. 1361 (dále Tischer. Dopisy). Jeho životopis viz Truhlář, Antonín – Hrdina, Karel – Hejnic, Josef – Martínek, Jan. Rukověť humanistického básnictví

- v Čechách a na Moravě – *Enchiridion renatae poesis Latinae in Bohemia et Moravia cultae*. Praha 1966–1982 (dále *Ench.*) 5, s. 504–505.
- 2: Hrejsa, Ferdinand. *Česká konfese, její vznik, podstata a dějiny*. Praha 1922, s. 503, pozn. 2.
 - 5: AUK: Oec. B 21, f. 137. Mladoboleslavský pomocník Augustův (Molnár, Amedeo. *Boleslavští bratři*. V Praze 1952, s. 210).
 - 6: Byl do r. 1628 konseniorem v Mladé Boleslavi, pak ve Wlodavě. (Molnár, A. c. d., s. 247, 250, Říčan, Rudolf. *Dějiny Jednoty bratrské*. Praha 1957, s. 360).
 - 7: Bakalářem 17. 7. 1607, mistrem 27. 4. 1610 (viz Beránek, Karel. *Bakaláři a mistři Filozofické fakulty* (dále *Ber.*), Praha 1989, č. 460, 1004. Byl kaplanem a poté farářem u sv. Antonína v Hradci Králové 1612–1613 (Tischer. *Dopisy*, s. 630). Jeho životopis *Ench.* 4, s. 52–57.
 - 8: Bak. 10. 3. 1616 (*Ber.* č. 730). Farář v Kutné Hoře 1610, v Chvatlinách 1611, v Kaňku 1620. Jeho životopis *Ench.* 1, s. 368.
 - 9: Bak. 26. 6. 1607 (*Ber.* č. 446), kaplan v Písku, místoděkan v Klatovech 1611, správce a senior v Pacově 1613, děkan v Ml. Boleslavi a v tamním kraji 1616–18 (Tischer. *Dopisy*, s. 592). Před odchodem do vyhnanství farářem v Dobrovici. Jeho životopis *Ench.* 2, s. 18–20, dále Jireček, Josef. *Rukověť k dějinám literatury české do konce XVIII. věku*. V Praze 1875, 1876. I, s. 140.
 - 10: Nebyl přijat od Václava Clementise, děkana v Nymburce, za kaplana (Tischer. *Dopisy*, s. 184, č. 713).
 - 11: Ibidem s. 16–17, č. 42, s. 24–25, č. 66. K jeho ordinaci možná nedošlo, poněvadž hrabě Šlik odmítal, aby se na Šercerově ordinaci podílel senior Jednoty bratrské. 12: Podobně vadil senior Jednoty bratrské Bunsoviovi (Tischer. *Dopisy*, s. 35, č. 114).
 - 13: Bak. 17. 7. 1607, mag. 27. 4. 1610 (*Ber.* č. 461, 1007), farář v Chřešťovicích, děkan v Písku, farář v Milevsku (?) a v Bělé pod Bezdězem (Tischer. *Dopisy*, s. 601). Jeho životopis *Ench.* 2, s. 268–269. Podle Jirečka, *Rukověť I*, s. 227 se stal po ordinaci farářem v Chyších.
 - 14: Farář v Kněžicích (Tischer. *Dopisy*, s. 596). Jeho životopis *Ench.* 2, s. 71.
 - 15: Bak. 23. 9. 1603 (viz *Ber.* č. 363: Iacobus Sadlo). Kaplan v Heřmanově Městci, v Chrudimi, u sv. Mikuláše na Starém Městě 1612–14 (Tischer. *Dopisy*, s. 648).
 - 16: Farář v České Kamenici 1617 (Tischer. *Dopisy*, s. 593).
 - 17: Církevní správce v Bukovníku, Pohoří, děkan v Táboře 1611–1618 (Tischer. *Dopisy*, s. 648). Jeho životopis *Ench.* 5, s. 25–26.

- 18: Kaplan u sv. Mikuláše na Malé Straně, pak děkan ve Stříbře 1613 (Tischer. Dopisy, s. 591). Jeho životopis Ench. 1, s. 508.
- 19: Jeho životopis Ench. 5, s. 276.
- 20: Kaplan v Rychnově nad Kněžnou, farář v Borohrádku a v Liberku 1612–13 (Tischer. Dopisy, s. 599). Jeho životopis Ench. 2, s. 171.
- 21: Georgiades, farář v Žerčicích, byl potvrzen dne 21. 8. 1619 konsistoří správcem lužeckého a vlkovského záduší (Tischer. Dopisy, s. 575, č. 1875).
- 23: Jeho životopis Ench. 3, s. 228. Konsistoř potvrzuje dne 28. 11. 1615 Luxina farářem v Benešově, kde již působí dva roky (Tischer. Dopisy, s. 349, č. 1147).
- 24: Duchovní správce v Nechanicích 1616. Jeho životopis Ench. 3, s. 248.
- 25: Bak. 7. 8. 1607 (Ber. č. 464), duchovní správce v Hrobech. Jeho životopis Ench. 1, s. 87.
- 27–29: Hrejsa, Ferdinand. Česká konfese, s. 503, pozn. 2.
- 27: Viz příloha 2.
- 28: Diakon v Mladé Boleslavi; dále působil v Nymburce, v Polné a v Rychnově nad Kněžnou 1618. Winter, Z. Život církevní, s. 460, životopis Ench. 1, s. 492. Dále Jireček. Rukověť I, s. 425.
- 30: Bak. 21. 6. 1605 (Ber. č. 384), kaplan v Čáslavi 1612, farář v Potěhách 1613 (Tischer. Dopisy, s. 95, č. 320). Jeho životopis Ench. 2, s. 422.
- 31–46: NK: LII C 10, adl. 31.
- 31: Bak. 30. 6. 1609 (Ber. č. 505), v letech 1615–17 farářem ve Vysokém nad Jizerou. Jeho životopis Ench. 1, s. 177.
- 32: Podle sdělení konsistoře Hartvíkovi Zárubovi z Hustiřan z května 1612 o možných termínech ordinací (Tischer. Dopisy, s. 96, č. 322). K dějinám rodu Lyptáků Novák, Jozef. Rodové erby na Slovensku I. Osveta 1980, s. 92–93.
- 33: Podle Jirečka, Rukověť I, s. 263 byl Matěj Hruška [!] po Janu Crucigerovi farářem u sv. Jiljí v Praze.
- 34: Kaplan u sv. Štěpána na Novém Městě, doporučen 10. 4. 1614 administrátorem za faráře do Hermozejfu [Rudník] (Tischer. Dopisy, s. 183, č. 709).
- 36: Jeho životopis Ench. 1, s. 465.
- 38: Jeho životopis Ench. 1, s. 349.
- 39: Dne 29. ledna 1619 byl Tichistes, farář v Semilech, konfirmován konsistoří do Turnova (Tischer. Dopisy, s. 534, č. 1757).

- 43: Konfirmován konsistoří za faráře do Štětí 9. 10. 1618 (Tischer. Dopisy, s. 501, č. 1671).
- 44: Přímluva konsistoře u patrona Jana Mikuláše Hochauzara z Hochauzu za Matěje Sutoris, faráře třebívlického, který se uchází o faru v Hrušovanech, z 26. 6. 1613 (Tischer. Dopisy, s. 158, č. 599).
- 48: Tischer. Dopisy, s. 121–122, č. 450, s. 124–125, č. 455, s. 128, č. 465.
- 49: Bak. 15. 5. 1609, mag. 14. 3. 1613 (Ber. č. 497,1028). Diakonom v Třebíči roku 1614, farářem v Jaroměřicích r. 1615, r. 1620 ve Vladislavi. Jeho životopis Ench. 4, s. 61.
- 50–52: AUK: Oec. 62 B 11, f. 51v.
- 50: Tischer. Dopisy, s. 174, č. 671: Sdělení konsistoře hejtmanu rvenického panství z 13. 12. 1613, že ordinace Witticha a Leinera bude možná až kolem sv. Jiří.
- 51: Viz pozn. 50.
- 52: Na přímluvu kutnohorských kněží stanovila mu konsistoř dopisem z 6. 12. 1613 zkoušku a ordinaci v čas sv. Jiří nebo sv. Havla (Tischer. Dopisy, s. 173, č. 668). Připomíná se jako farář v Jeníkově v letech 1617–1618 (Tischer. Dopisy, s. 429–430, č. 1404, s. 471, č. 1558). Jeho životopis Ench. 5, s. 277.
- 53–62: SÚA: APA I: B 3/1, f. 75v.
- 53: Bak. 13. 8. 1601, mag. 11. 8. 1608 (Ber. č. 303, 991). Potvrzen konsistoří 10. 11. 1615 farářem u sv. Jakuba v Minicích (Tischer. Dopisy, s. 344, č. 1133). Jeho životopis Ench. 4, s. 323–328.
- 54: Bak. 6. 3. 1614, mag. 26. 9. 1614 (Ber. č. 659, 1045), kaplan u sv. Mikuláše na Malé Straně, farář v Litni 1615–18 (Tischer. Dopisy, s. 624), český kazatel v Pirně v době po Bílé Hoře, za saské okupace Prahy administrátor podbojí. Jeho životopis Ench. 3, s. 270–274.
- 55: Životopis Ench. 3, s. 157.
- 56: Bak. 17. 7. 1607 (Ber. č. 462), kaplan u P. Marie před Týnem, děkan v Kouřimi 1615 (Tischer, Dopisy, s. 622). Životopis Ench. 3, s. 218.
- 57: Kaplan u sv. Mikuláše na Starém Městě potvrzen dne 21. 3. 1615 konsistoří za faráře do Běšin (Tischer. Dopisy, s. 277, č. 938).
- 58: Dne 2. 2. 1619 potvrzen konsistoří za správce církevního do Vysokého Veselí a Velešic (Tischer. Dopisy, s. 534, č. 1760).
- 60: Diakon v Prostějově. Jeho životopis Ench. 1, s. 136.

- 62: „Displicuit Venceslaus Turneo (solum modo Boemus Benessowsky) illique tandem vocato, cum dictum primo vocationem esse illegitimam ipsius ideo, quia ab illo, qui est in aresto nec pertinet ad consistorium, [2°]non habet titulum mensae, 3° Latinam linguam ignorat, 4° non adeo habilis ad docendum Evangelium, praesertim, cum alia atque alia relictis scholis in iuventute egit, ideo non posse illum ad sacrosanctos ordines promoveri et confirmari.“
- 63–71: SÚA: APA I: B 3/1, f. 143. Strahovská knihovna: FK V 9, adl. 52.
- 63: Bak. 22. 9. 1609 (Ber. č. 537). „[Vocatus] ad S. Mathiam Etesium, ministrum ecclesiae Czechticenum“. Dále církevní správce v Kraselově, ve Vimperku, v Kašperských Horách, v exilu v Uhrách, r. 1642 farář v Drahovcích u Piešťan. Jeho životopis Ench. 5, s. 380–382. Dále Jireček. Rukověť II, s. 293 (Trajan Adam).
- 64: Bak. 23. 8. 1611 (Ber. č. 560). Od r. 1615 církevní správce v Petrovicích u Sadové. Jeho životopis Ench. 3, s. 292.
- 65: Bak. 27. 4. 1612 (Ber. č. 602). „[Vocatus] ad S. Georgium Dicastum.“ Jeho životopis Ench. 4, s. 303.
- 66: Bak. 21. 6. 1605 (Ber. č. 385). „[Vocatus] ad S. Iacobum Iacobidem Misenum, parochum Martinensem in Antiqua Praga.“ Kaplan u sv. Mikuláše na Starém Městě potvrzen listem konsistoře z 11. 5. 1616 za správce církevního v Modřanech (Tischer. Dopisy, s. 379–380, č. 1239).
- 67: „[Vocatus] Neboleslaviam ad Germano-Bohemos.“ Dne 9. 3. 1616 napomenut konsistoří, aby žil v míru se seniorem a auditorem Fidlerem (Tischer. Dopisy, s. 363–364, č. 1194).
- 70: Potvrzen listem konsistoře z 2. 5. 1616 za faráře v Třeboníně (Tischer. Dopisy, s. 375, č. 1223).
- 71: „[Vocatus] ad S. Vitum Leonem Zluticenum, ministrum ecclesiae Pelrzimoviensis.“ Bak. 16. 7. 1603 (Ber. č. 346). Jeho životopis Ench. 2, s. 36.
- 72: SÚA: APA I: B 3/1, f. 203. „[Vocatus] a senatu Altstadiensi et domino Iohanne Petrswaldsky a Petrswald.“
- 73–88: SÚA: APA I: B 3/1, f. 231v.
- 73: Bak. 23. 8. 1611. Při bakalářské determinaci jmenován „Horzicenus“ (Ber. č. 558). Roku 1617 byl kaplanem v Jičíně a v březnu 1618 se stal farářem ve Velešicích (Tischer. Dopisy, s. 652). Jeho životopis Ench. 5, s. 126–127.
- 74: Bak. 22. 9. 1609 (Ber. č. 532), farář v Manětíně 1618 (Tischer. Dopisy, s. 598).

- 75: Kaplan u sv. Mikuláše na Malé Straně, farář v Slivicích 1614 (Tischer. Dopisy, s. 633).
- 76: Bak. 18. 5. 1612 (Ber. č. 624). Jeho životopis Ench. 5, s. 451.
- 79: Zmínka v Ench. 1, s. 45.
- 80: Církevní správce ve Vysoké 1616. Životopis Ench. 1, s. 136. Dále Jireček. Rukověť I, s. 48.
- 85: Farář v Úněšově r. 1617, děkan v Žluticích r. 1619 (Tischer. Dopisy, s. 602). Jeho životopis Ench. 2, s. 296–297.
- 86: Byl farářem v Dolních Břežanech r. 1611 (Tischer. Dopisy, s. 66, č. 219.)
- 89: Bak. 4. 10. 1611 (Ber. č. 592), roku 1618 kaplan u sv. Michala na Starém Městě a kaplan administrátora Crinita, od sv. Jiří 1619 farář ve Zdicích, po Bílé hoře odešel do Žitavy. Jeho životopis Ench. 1, s. 109–110.
- 90: Kaplan v Kutné Hoře, po roce 1618 farářem v Rozhovicích, v letech 1619–1624 děkanem v Poličce. Jeho životopis Ench. 1, s. 360–361. Dále Jireček. Rukověť I, s. 124.
- 91: Bak. 6. 3. 1614, mag. 20. 9. 1615 (Ber. č. 672, 1057), kaplan u P. Marie před Týnem, za saské okupace Prahy se vrátil a byl třetím kaplanem u sv. Mikuláše na Malé Straně, roku 1642 v Žitavě. Jeho životopis Ench. 3, s. 134.
- 92: Bak. 8. 3. 1613 (Ber. č. 648), SÚA: APA I:B 3/1, f. 294v. „Vokací od dvojctihodného kněze Ondřeje Bytomského, správce církve miličinské, a purkmistra a rady téhož města.“ Později byl farářem v Uhlířských Janovicích a roku 1619 se měl stát případně církevním správcem ve Vlašimi (Tischer. Dopisy, s. 525, č. 1738).
- 93–102: SÚA: APA I: B3/1, f. 310v.
- 93: Bak. 17. 2. 1615 (Ber. č. 691). „Vocatus a Georgio Dicasto, ante Laetam Curiam parochia Beatissimae Virginis Mariae“. Roku 1618 určen za církevního správce v Bělé pod Bezdězem. Životopis Ench. 4, s. 254–255.
- 94: Bak. 6. 9. 1611 (Ber. č. 575). „A consule et senatu Iaromirzensi et eorum ministro deputatus.“ Kaplanem v Jaroměři, kol r. 1619 farářem v Litíči. Jeho životopis Ench. 3, s. 49–50.
- 95: Bak. 6. 9. 1611 (Ber. č. 715). „A Laurentio Lusciniae Lovino etc. [deputatus]“, stal se farářem u sv. Vojtěcha na předměstí v Litoměřicích. Jeho životopis Ench. 2, s. 351.

- 96: „[Vocatus] a praefectis Minoris Urbis Pragensis et Rev. S. Ioanne Rosacio.“ Jeho životopis Ench. 5, s. 69. Dne 12. 6. 1618 byl tento malostranský kaplan konfirmován za faráře do Kdyně (Tischer, Dopisy, s. 481–482, č. 1595).
- 97: „[Vocatus] a consule et senatu Neocomiensi.“
- 98–100: „[Vocati] a decano, senioribus et tota communitate ministrorum etc. in superiore districtu Brunensi Marchionatus Moraviae.“
- 101: „[Vocatus] a civitate Neoboleslaviensi eiusque ministro Verbi Divini Paulo Trnovsky etc.“ Farář v Brodčích (Tischer, Dopisy, s. 623, Machaon) a před emigrací v Mnichově Hradišti, za saské okupace Prahy kazatelem u sv. Jindřicha. Jeho životopis Ench. 3, s. 240.
- 102: „[Vocatus] ab illustri et generoso Venceslao Bolechovsky de Nebovid in Hostaczow, Nicodemo Starzensi, Ioanne Prystach, Ioanne Vyschotino, ministris ecclesiasticis.“ Farář v Tučapech r. 1617 (Tischer Dopisy, s. 630).
- 103–115: SÚA: APA I: B 3/1, f. 358r–v.
- 103: „Vocatus a senatu Beronensi; conservatorias intra tres et quatuor septimanas se ostentaturum promisit.“ Bak. 25. 8. 1609 (Ber. č. 523). Jeho životopis Ench. 3, s. 253.
- 104: „Vocatus a generoso et strenuo equite Venceslao Griespeck z Griespachu na Kaczerowie etc. et commendatus ei a Nicolao Comite Zateceno.“
- 105: Bak. 10. 3. 1616 (Ber. č. 734). „Vocatus a senatu Hradecensi cis Albim et Iacobo Hrabaeo, archidecano Hradecensi, commendatus a Dyckoviensibus; conservatorias monstravit.“ Jeho životopis Ench. 3, s. 384.
- 106: Bak. 27. 9. 1612 (Ber. č. 632). „Vocatus a rev. Georgio Dicasto exhibuit conservatorias.“ Jeho životopis Ench. 5, s. 526.
- 107: Bak. 8. 8. 1616 (Ber. č. 745). „Vocatus a rev. Gallo Zialansky, pastore Aegidiensi conservatorias monstravit.“ Jeho životopis Ench. 3, s. 47–48.
- 108: „Vocatus a rev. Iohanne Rosacio conservatorias monstravit.“ Dne 15. dubna 1619 jej konsistoř konfirmovala do Vnoře (Tischer, Dopisy, s. 550, č. 1813).
- 109: „A senatu Prostanensi vocatus. Conservatorias intra sex septimanas se extensurum promisit.“
- 110: „A senatu Neoboleslaviensi ad petitionem civium Germanica lingua utentium [vocatus] brevi se exhibiturum conservatorias pollicitus est.“
- 111: „Vocatus a M. Samuele Martino Horzovino, Littniae pastore, conservatorias monstravit.“

- 112: „[Vocatus] a senatu Dobrovikensi (!) et Iohanne Slovacio conservatorias monstravit.“
- 113: „Vocatus a senatu Camenicensi et sacerdote Vencesilao Cziczmanio conservatorias ibidem exhibuit.“
- 114: Bak. 16. 9. 1597 Vitus Molitoris (Ber. č. 236). „Vocatus a senatu Przibramensi et a sacerdote Iohanne Krucintoretio[?],parcho Slivicensi. Tomuto Vítovi Millerovi oznámeno: Poněvadž člověk svobodný není a mnoho mládencův v takový příčině velikých těžkostí pocítilo, z té příčiny že k examen připuštěn býti nemůže. Navráceny mu instrumenta, vocatio i commendatio.“
- 115: „Vocatus a senatu Toutobrodensi [!] conservatorias adposuit.“
Zmínka Ench. 4, s. 409–410.
- 116–122: SÚA: APA I: B 3/1, f. 409v.
- 116: „Vocatus a reverendo sacerdote Iohanne Rosatio conservatorias monstravit.“ Byl diakonem u sv. Mikuláše na Malé Straně, v letech 1618–1619 farářem v Úhonicích, pak u sv. Michala na Starém Městě. Roku 1626 se stal kazatelem v Kučíně u Vranova. Jeho životopis Ench. 2, s. 409–413. Jacobides byl posledním nekatolickým farářem u sv. Martina a vrátil se sem i za saské okupace Prahy (Jireček. Rukověť I, s. 305, Ekert II, s. 463).
- 117: Bak. 2. 3. 1617 (Ber. č. 753). „Vocatus a Georgio Nymburgeno Cziaslaviensi monstravit conservatorias.“
- 118: Bak. 22. 3. 1618 (Ber. č. 780). „Vocatus a reverendo Iohanne Thadaeo Meziriczensi litteras se monstraturum promisit brevi.“ Zmínka o něm v Ench. 1, s. 459.
- 119: „Qui, dum Palingenius eum vocans semel atque iterum confirmationem respuerit, ille quoque ad hoc tempus non poterit ordinari.“ Byl diakonem u sv. Štěpána Většího a pak u sv. Petra na Novém Městě. Jeho životopis Ench. 4, s. 270.
- 120: Bak. 13. 9. 1605 (Ber. č. 424).
- 120–121: „Si in posterum titulum mensae, vocationes legitimas, conservatorias monstraverint, a consistorio non deicientur.“
- 122: „Vocatus a Mathia Iacobaei Volino litteras conservatorias se monstraturum promisit.“ Po ordinaci působil v Semilech, roku 1620 byl farářem v Turnově a pak v Milevsku do roku 1621. Jeho životopis Ench. 3, s. 284–285, dále Jireček. Rukověť II, s. 160 (Račenský Mathiades Jan Jiří).
- 123–131: Tischer. Dopisy, s. 24, č. 66, s. 35, č. 114.

- 123: Bak. 2. 3. 1617 (Ber. č. 766). „A senatu Neo-Boleslaviensi vocatus fuit. Conservatorias litteras cum dimissoriis obtulit“. Knězem v Zámostí pod Krnskem r. 1619 (Tischer. Dopisy, s. 594). Jeho životopis Ench. 2, s. 37.
- 124: Bak. 4. 8. 1617 (Ber. č. 778). „Vocatus est a reverendo domino Dicasto ad aedem Beatae Virginis Mariae parrocho. Obtulit conservatorias litteras.“
- 125: Bak. 9. 8. 1618 (Ber. č. 810). „Vocatus a reverendo domino Dicasto. Conservatorias litteras se monstraturum prima quaque occasione promisit stipulata manu reverendo domino administratori.“ Farář v Dřínově u Slaného. Jeho životopis Ench. 3, s. 337.
- 126: „Vocatus a reverendo Vito Fagello, decano Henriciano. Conservatorias litteras se habiturum brevi promisit.“
- 127: „Vocatus a diaecesanis Stephani Maioris Neo-Pragae obtulit conservatorias litteras.“ Roku 1619 byl diakonem u sv. Štěpána Většího, pak u sv. Petra na Novém Městě. Jeho životopis Ench. 4, s. 270.
- 128: „Dixit se vocari a sacerdote Iosepho Columella Miseno, parrocho Beronensium etc. Vocatorias litteras hodie vel cras habiturum promisit. Conservatorias litteras primo propter tumultum belli habere non potuit. P. Ioannes Rosacius testatus est se illas in manu habuisse, legisse.“ Bak. 8. 3. 1613 (Ber. č. 648), farář v Uhlířských Janovicích a ve Vlašimi (Tischer. Dopisy, s. 666).
- 129: „Vocatus a decano Piscensi conservatorias litteras obtulit.“
Jeho životopis Ench. 5, s. 508.
- 130: „Vocatus a sacerdote Ioanne Hortulo Vodniano, decano Policensi, conservatorias litteras obtulit.“
- 131: „Vocatus ab eodem decano Policensi. Verum quia ieiunus fuit deprehensus et impeditae linguae, repulsam passus est et reverendus sacerdos Ioannes Rosacius illius misertus est et quaestionem illi dedit, velitne campanatoris munus subire. Egit gratias et velle id munus administrare fideliter promisit.“
- 132: Bak. 30. (28.) 7. 1609, mag. 29. 3. 1612 (Ber. č. 514, 1017). Podle listu konsistoře berounskému děkanovi z 5. 12. 1618 byla Mylioiva ordinace, která se patrně měla konat 22. 10. 1618, odložena, poněvadž se dosud nedostavil ke zkoušce z teologie a z kázání (Tischer. Dopisy, s. 516, č. 1712). V době bitvy na Bílé hoře působil jako kněz v Přistoupimi u Českého Brodu. Jeho životopis v Ench. 3, s. 393–402.
- 133–135: Strahovská knihovna: FK IV 28, adl. 29.
- 133: Bak. 1. 8. 1614 (Joannes Semonius Solnicenus – Ber. č. 680). Ench. 5, s. 45.

1612, květen 15, Karolinum

Administrátor a přisedící Konsistoře českých stavů pod obojí vysvědčují, že ordinovali na kněze Daniela Břeččánka Vamberského, povolaneho církvi v Újezdě.

ADMINISTRATOR ET ASSESSORES CONSISTORII ORDINVM
BOHEMIAE SVB VTRAQUE SPECIE DOMINI COENA VTENTIVM ETC.
OMNIBVS HAS LECTVRIS SALVTEM DICVNT.

Si quae unquam saecula fuere, quae magnam requisiverunt ministrorum Ecclesiae industriam, certe haec nostra, in quae nos incidimus, requirunt. Fiunt enim, et quidem palam, quaecunque de novissimis temporibus Christus et apostoli monuerunt. Audimus rumores bellorum ubique grassari! Videmus motus Universi Orbis terribilis! Insurgit gens contra gentem et regnum contra regnum! Ferro et igne decernitur de eis rebus, quae iudiciis iustis et aequis debebant transfigi! Et inter tot tantaque mala finis apparet nullus, quia enim Fides in terris rara est et Charitas in animis multorum refriguit. Privatis commodis, immo belluinis affectibus et voluptatum libidini ita student homines, ut, si haec horrendo apostasiae flagitio, Fidei et Christi Iesu, Unici Salvatoris abnegatione redimere possint alacres et sine omni dubitatione id faciant. Verum contra eiusmodi securitatem Mundi Ille Ipse, qui in carne manifestatus est, propheta magnus et humani generis doctor et magister unicus, quem Deus Pater omnibus audiendum solenni praeconio caelitus commendavit, subinde aliquos excitat, in quos et amorem ministerii confert et simul eos eximiis donis, quae ad spiritualis ipsius domus aedificationem sunt necessaria, exornat, ut ipsorum opera ministerioque doctrinae circa mundi huiusce vesperam ceu post liminio reductae puritas illibita servetur et propagetur. Quorum in numero est hic vir pietate et doctrina ornatus DANIEL BRZECTANEK VAMBERGENUS, qui partim praeclari a suis in literis, partim etiam in examine publico nostro gravissimis exertitiis de arduis capitibus Christianae Religionis respondendo progressus fecit ac posthabitis omnibus periculis et spretis mundi sinistris iudiciis ac furoribus Regno Dei docendi Evangelium sine corruptelis nimium cum legitima vocatione ECCLESIAE AUGESDENSIS applicuit; immo fideliter Ecclesiae se servitutum, constanter defensurum Symbola Apostolicum, Nicenum et Athanasinum et perseveraturum in consensu doctrinae comprehensae in Confessione nostra Bohemica, quam alii Augustanam vocant, et quae invictissimo ac potentissimo imperatori domino, domino Rudolpho etc. anno millesimo sexcentesimo nono exhibita, approbata et ab omnibus ordinibus huius incliti regni recepta est, promisit. Proinde cum

hic DANIEL BRZECTANEK VAMBERGENSIS, enutritus verbis Fidei et Doctrinae vitare *antitheseis tés pseudonymú gnóseós* et attendere velit lectioni iuxta gravissimum Filii Dei praeceptum *areunate tas grafas* (Iohan. 6, v. 39) et *tiaranesin* beati Pauli *proseche té anagnósei* (1. Tim. 4, v. 13) testamur eidem DANIELI BRZECTANEK iuxta doctrinam Apostolicam publico et pio ritu munus docendi Evangelium et administrandi Sacramenta iuxta institutionem Christi a nobis commendatum esse. Deus Ter Optimus Maximus hunc DANIELEM BRZECTANEK et alios omnes invisibilibus donis ac arcana Spiritus Sancti virtute, veluti caelestibus insignibus, confirmet et consignet nosque omnes faciat vasa suae gratiae sanctitata in honorem suum ac commoda usibus ecclesiae reique Christianae publicae et ad omne opus nobis ipsis et aliis salutare. Datae in collegio Caroli IV. alias Magno in Antiqua Urbe Pragensi sub sigillo maiori consistorii nostri 15. Maii anno ultimi saeculi M. DC. XII.

Jeho český překlad

Administrátor a přisedící konsistoře českých stavů, Večeři Páně pod obojí způsobou přijímajících, atd. pozdravují všechny, kdo budou toto číst.

Byly-li někdy věky, které vyžadovaly velkou píli služebníků Církve, je to jistě tento náš věk, do kterého vstupujeme, a který ji vyžaduje. Děje se totiž to (a to veřejně), co připomenuli Kristus a apoštolové o konci světa. Slyšíme ode všad pověsti o válkách. Vidíme děs budící hnutí celého světa. Povstává národ proti národu a království proti království. Mečem a ohněm se rozhoduje o tom, co se mělo řešit spravedlivými a rovnými soudy. A mezi tolika a takovými zly se neobjevuje žádný konec, protože Víra je na zemi řídká a Láska v duších mnoha lidí zamrzla. Lidé totiž tak usilují o soukromé pohodlí, válečné dojmy a rozkoše, že jestliže toho mohou dosáhnout děsivým zločinem odpadlictví a odmítáním Víry a Jediného Spasitele Ježíše Krista, rychle a beze vší pochybnosti se toho dopouštějí. Avšak proti bezpečí Světa tohoto druhu On sám, který se tělesně zjevil, veliký prorok a jediný doktor a učitel lidského rodu, kterého Bůh Otec doporučil slavným vyhlášením s nebe, vybízí některé muže, kterým uděluje i lásku k službě a současně je zdobí výjimečnými dary, které jsou nezbytné k stavbě samotného duchovního domu, aby jejich dílem a službou byla zachována a šířena neposkvrněná čistota obnoveného učení v podvečer tohoto světa jakož i potom. A v jejich počtu je tento muž, ozdobený zbožnou učeností, Daniel Břečťánek Vamberský, který učinil pokroky jak v přeslavných svých listech, tak také při naší veřejné zkoušce odpovědmi na velmi obtížné exercicie o nesebných kapitolách křesťanského náboženství a velmi se osvědčil po všech zkouškách a po zavržení úchylných soudů světa a běsnění proti Božímu království učít Evangelium s řádným povoláním Újezdské církve, ba docela slíbil, že

bude věrně Církvi sloužit, že bude pevně hájit Apoštolské, Nicejské a Athanasi-ovo vyznání víry a že setrvá v souhlasu s učením, obsaženým v naší České konfesi, kterou jiní nazývají Augšpurskou a která byla roku 1609 předložena nejnepřemožitelnějšímu a nejmocnějšímu císaři pánu, panu Rudolfovi atd., byla schválena a byla od všech stavů tohoto slavného království přijata. Pročež, poněvadž týž Daniel Břečťánek Vamberský, byv vychován slovy Víry a učení vystříhat se antithezím pseudonymní gnoze a chce věnovat pozornost četbě podle nejdůležitějšího nařízení Syna Božího „Milujte to, co je psáno“ (Jan 6, v. 39) a varování sv. Pavla „Pozor na čtení“ (1. Tim. 4, v. 13), vysvědčujeme, že byl námi svěřen témuž Danielovi Břečťánkovi podle apoštolského učení veřejným a nábožným obřadem úřad učit evangelium a udílet svátosti podle Kristova ustanovení. Necht' Trojjediný Nejlepší a Největší Bůh potvrdí a poznamená tohoto Daniela Břečťánka i všechny ostatní neviditelnými dary a tajemnou mocí Du-cha Svatého jako nebeskými odznaky a nás všechny ať učiní posvěcenými nádobami své milosti na svou počest, příhodnými pro potřeby Církve a Křesťanské obce a k spasitelnému dílu pro nás samotné i pro jiné. Dáno v Koleji Karla IV. jinak Veliké na Starém Městě pražském pod větší pečetí naší konsistoře 15. května roku posledního věku 1612.

Příloha 3

REJSTŘÍKY

Rejstříky odkazují na pořadová čísla katalogu. Jména tištěná kurzívou se vyskytují pouze v poznámkovém aparátu této edice.

REJSTŘÍK OSOB

Acantius Elias 4
Adami Venceslaus 79
Anemius Ioannes 25
Arnon viz Nosek
Assulinus Ioannes 89

Barptolomaei Georgius 80
Bartholomaei Iohannes 60
Benedicti Leonhardus 35
Benessowsky vide Turneo
Blasius Gregorius 135
Bolechovsky de Nebovid in Hostaczow 102
Brosius (Brož) Ioannes 6

Brož Jan viz Brosius
 Brzectanek Daniel 27
 Bunsovius Ioachimus M. 12
Bytomský Ondřej 92
 Campanus Mathias 43
 Carduelis Iohannes 97
 Cefas Petrus 5
 Cichoreus Thobias 90
 Claudianus Ioannes 8
Clementis V. 10
 Clementides Daniel 26
Columella Misenus Iosephus 128
Comes Nicolaus 104
 Constantini a Vyssetina Paulus 118
 Corvini Martinus 36
 Crocinus Mathias 28
Cruciger Jan 33
 Cruciger Petrus 18
 Curtius Samuel 134
 Cziczmanius Vencesilaus 16, 113
 Czernovicenus Paulus 9
 Cziaczvildus Adamus 48
Černovický vide Trnovský Paulus
 Dentulini Mathias 123
 Dentulinus Ioannes 71
Dicastus Georgius 65, 93, 106, 124, 125
 Dresserus Simon 14
Etesius Mathias 63
 Fabricius Iohannes 74
Fagellus Vitus 126
 Felix Laurentius 10
 Felmerius Martinus 34
Fidler auditor 67
 Floxius Iohannes 104
 Frenari Elias 61
 Friderides Sigismundus 20
 Galli Daniel 57
 Georgiades Philipus 21
Griespeck z Griespachu na Kaceřově Vencesilaus 104
 Grinaei Matthias 130

Haine Daniel 68
Hannussius Iohannes 108
Hanzlinius Nicolaus M. 13
Herites Nicolaus 85
Hochauzar z Hochauzu Mikuláš 44
Horky Christophorus 124
Hortulus Vodnianus Ioannes 130
Horzovinus Adamus 29
Horzovius Daniel 75
Hotovecius Martinus 95
Hrabaeus Iacobus 105
Hruscha Mathias 33
Hruška Matěj viz Hruscha Mathias
Hubka Venceslaus 66

Chytraeus Ioannes 100
Iacobaei Mathias 122
Iacobaeus Iacobus M. 116
Iacobides Iacobus 66
Iaromierzsky Ioannes Iunior 30
Iohanides Wenceslaus 40

Kapsander Iohannes 109
Kaukalius Nicolaus 38
Kinelius Paulus 37
Knochius Ioannes 131
Kninsky Iohannes 107
Knobelius Wenceslaus 94
Krig Michael 67
Krucintoretius Iohannes 114

Lanczmanius Ioannes 91
Launsky Daniel 42
Leiner Ioannes 51
Leo Žluticens Vitus 71
Leuthman Andreas 55
Linhartowsky Iohannes 78
Lunacius Iohannes 56
Lusciniae Laurentius 95
Luxin Ioannes 23
Lyptak vide Mensatoris
Machaon vide Machan
Machan Venceslaus 101
Malessius Samuel 24

Malobicens Martinus 103
 Malobicens Paulus 88
 Manzelius Georgius 58
 Martinides Samuel vide Martinius Horzovinus Samuel M.
Martinius Horzovinus Samuel M. 54, 111
 Matheides Iohannes 113
 Mathiades Ioannes 2
 Mathiades Iohannes Georgius 122
 Matthiades Ioannes 64
 Meivaldus Iohannes 110
 Mensatoris (Lyptak de Minori Palu) Georgius 32, 47
 Menssik Andreas 112
 Miller Vitus 114
 de Minori Palu vide Mensatoris
 Mitis Petrus 125
 Mrazius Iohannes 105
 Mylius Martinus 132

 Navella Venceslaus 84
 Neosolinsky vide Schnellius Iohannes
 Nicodemi Iohannes 102
 Nosek Iohannes 86
Nymburgenus Georgius 117
 Nyselus Elias M. 7

 Olyrius Venceslaus 49
 Oslanus Daniel 98
 Oxalides Simon 82

Palingenius [Ioannes] 119
 Pessinus Mathias 81
 Petrassek Dionysius 70
 Petrides Bartholomaeus 99
Petrswaldsky a Petrswald Ioannes 72
 Pictoris Clemens 31
 Pirynaesus Matthaesus 111
 Pontanus Daniel 46
 Procopensis Samuel 115
 Prosskovsky vide Zebracenus Ioannes
Prystach Ioannes 102
 Przibislavsky Mat(t)hias 119, 127

Račenský Mathiades Jan Jiří vide Mathiades Iohannes Georgius
 Reimmitius Venceslaus 65
 Ripa Venceslaus 53

Rosa Ioannes 3
Rosacius Ioannes 96, 108, 116, 128, 131
 Sadelius Iacobus 15
Sádlo Iacobus vide Sadelius
 Sarcander Adamus 17
 Sautor Mathias 44
 Selingerus Ioachimus 121
 Semonius Ioannes 133
 Schnellius Iohannes 96
 Sigismundi Vencesilaus 45
 Silesii Iohannes 41
 Simonides Venceslaus 87
 Sklenarius Vencesilaus 77
Slovacius Ioannes 112
 Smetana Adamus 73
 Ssiklius Urbanus 19
 Ssramek Laurentius 117
 Sstotsky Iacobus 22
Starzensis Nicodemus 102
 Szindler Venceslaus M. 52
 Šercer Georgius 11
Šlik Jáchym Ondřej, hrabě 11
Thadaeus Iohannes 117
 Thaul Venceslaus 69
 Thomaides Ioannes 126
 Thomaides Iohannes 120
 Tinczius Georgius 72
 Traianus Adamus 63
Trnovský Paulus 101
Trojan vide Traianus
 Turneo Venceslaus 62
 Tychistes Paulus 39
 Viti Adamus 129
 Vohanecius Iosephus 106
Vyschotinus Ioannes 102
 Vyssetina vide Constantini a Vyssetina
 Wechterus Henricus 76
 Winter Thobias M. 1
 Wittich Ioannes 50
 Wladika Nicolaus 92
 Wladyka Nicolaus 128

Wokaun Samuel 83
Zaruba Petrus 59
Záruba z Hustiřan Hartvík 32
Zebracenus Ioannes 93
Zialansky Gallus 107

MÍSTNÍ REJSTŘÍK

Albis vide Labe
Altstadensis vide Staré Město
Altstadiensis vide Staré Město
Baccoviensis vide Bakov nad Jizerou
Bakov nad Jizerou (Baccoviensis) o. Mladá Boleslav 34
Banská Bystrica (Neosolinsky) SK 96
Beneschovinus vide Benešov
Bělá pod Bezdězem o. Mladá Boleslav 13, 93
Benessowsky vide Benešov
Benešov (Beneschovinus, Benessowsky) 23, 62, 63
Beznensis vide Bezno
Bezno (Beznensis) o. Mladá Boleslav 108
Beronaeus vide Beroun
Beroun (Beronaeus) 14, 78, 103, 128
Běšiny o. Klatovy 57
Biczkovinus vide Býčkovice
Bohdanecenus vide Bohdaneč
Bohdaneč (Bohdanecenus) o. Pardubice 101
Bohemus vide Čechy
Boleslavienses vide Čeští bratři
Borohrádek o. Rychnov nad Kněžnou 20
Brandensis vide Brandýs nad Labem
Brandýs nad Labem (Brandensis) o. Praha-východ 44
Braunschweig (Brunsvicensis) D 67
Brodce o. Mladá Boleslav 101
Brunsvicensis vide Braunschweig
Brzeczkovinus vide Horní Břečkov
Bukovník o. Klatovy 17
Býčkovice (Biczkovinus) o. Litoměřice 24
Camenicensis vide Kamenice
Camenicenus vide Kamenice
Carnoviensis ? 109

Cuttenus vide Kutná Hora
 Czaslavinus vide Čáslav
Czechticenus vide Čechtice
 Czernovicenus vide Černovice
 Cziaslavinus vide Čáslav
 Čáslav (Cz(i)aslavinus, Cziaslaviensis) o. Kutná Hora 22, 30, 42, 77, 94
Čechtice (Czechticenus) o. Benešov 63
 Čechy (Bohemus) 2
 Černovice (Czernovicenus) o. Pelhřimov 39, 100
Česká Kamenice o. Děčín 16
 Čeští bratři (Boleslavienses) 3–6
Dobrovice (Dobrovikensis) o. Mladá Boleslav 9, 112
Dobrovikensis vide Dobrovice
Dolní Břežany o. Praha-západ 86
Dolní Chvatliny o. Kolín 8
 Domaschinus vide Domašín
 Domašín (Domaschinus) ? 133
 Domazlicenus vide Domažlice
 Domažlice (Domazlicenus) 56, 74
Drahovce u Piešťan SK 63
 Drzevohosticzenus vide Dřevohostice
 Dřevohostice (Drzevohosticzenus) o. Přerov 87
Dřínov u Slaného o. Kladno 125
Dyckovienses ? 105
 Eisleben (Islebiensis) D 68
 Erfurt (Erfurtensis) D 76
 Erfurtensis vide Erfurt
 Gemnicenus vide Jemnice
 Germanus vide Německo
 Guttenbergenus vide Kutná Hora
Havlíčkův Brod (Teutobrodensis, Toutobrodensis) 115
Hermostejf vide Rudník
Heřmanův Městec o. Chrudim 15
 Hirschpergensis vide Jelenia Góra
 Horní Břečkov (Brzeczkovinus) o. Znojmo 18
Horzicenus vide Hořice
 Horzovinus vide Hořovice
Horzovinus vide Hořovice
Hořice (Horzicenus) o. Jičín 73
Hořovice (Horzovinus) o. Beroun 111
 Hořovice (Horzovinus) o. Beroun 54, 73, 85

Hostomice (Hostomicenus) o. Beroun 105
 Hostomicenus vide Hostomice
Hradec Králové (Hradecensis, Hradecium) 7, 105
Hradecensis vide Hradec Králové
Hradecium vide Hradec Králové
 Hranice (Hranicenus) ? 113
 Hranicenus vide Hranice
Hroby o. Tábor 25
Hrušovany o. Chomutov 44
 Hunnobrodenus vide Uherský Brod

 Chcznovicenus ? 128
 Chissenus vide Chýše
 Chlumeč (Chlumečzenus) ? 86
 Chlumečzenus vide Chlumeč
 Choceň (Chocenus) o. Ústí nad Orlicí 20
 Chocenus vide Choceň
 Chrudim (Chrudimenus) 15, 28
 Chrudimenus vide Chrudim
Chřešřovice o. Písek 13
 Chýše (Chissenus) o. Karlovy Vary 13, 69
Chvatliny vide Dolní Chvatliny

 Iaromerzicenus vide Jaroměřice
Iaromierzensis vide Jaroměř
 Islebiensis vide Eisleben
 Ivančice (Walko-Evanczicenus) o. Brno-venkov 40

Jaroměř (Iaromierzensis) o. Náchod 94
 Jaroměřice nad Rokytkou (Iaromerzicenus) o. Třebíč 49, 82
 Jelenia Góra (Hirschpergensis) PL 110
 Jemnice (Gemnicenus) ? 21
 Jemnice (Gemnicenus) o. Třebíč 133
Jeníkov [Větrný o. Jihlava ?] 52
Jičín 73
 Jindřichův Hradec (Novodomenus) 33, 101

 Kamenice (Camenicenus) ? 81
Kamenice ? (Camenicensis) 113
Kaňk o. Kutná Hora
Kašperské Hory o. Klatovy 63
Kdyně o. Domažlice 96
Klatovy 9
Kněžice o. Nymburk 14
Kouřim o. Kolín 56

Kostelec (Kostelecenus) ? 59
 Kostelecenus vide Kostelec
Kraselov o. Strakonice 63
Kučín u Vranova nad Toplou SK 116
 Kutná Hora (Cuttenus, Guttenbergenus) 8, 43, 52, 70, 80, 90, 116, 130
Labe (Albis) 105

 Letovice (Letovicenus) o. Blansko 115
 Letovicenus vide Letovice
Liberk o. Rychnov nad Kněžnou 20
Liteň (Littnia) o. Beroun 54, 111
Litíč o. Trutnov 94
Littnia vide Liteň
Litoměřice 95
 Lochovice (Lochoviczenus) o. Beroun 124
 Lochoviczenus vide Lochovice
Lovingensis ? 95
Lužec nad Cidlinou o. Hradec Králové 21

Manětín o. Plzeň-sever 74
 Melnicenus vide Mělník
 Mělník (Melnicenus) 13
Mezirczensis vide Meziříčí
Meziříčí (Mezirczensis) ? 117
 Meziříčí (Mezrzicensis) ? 88
 Mezrzicensis vide Meziříčí
 Mikulov (Nicopoliensis) o. Břeclav 35
Miličín o. Benešov 92
Milevsko o. Písek 13, 122
Minice o. Písek-Mišovice 53
 Minor Palu vide Palúdzka
Minor Urbs Pragensis vide Praha-Malá Strana
Misenus vide Stříbro
Mladá Boleslav (Neoboleslavia, Neoboleslaviensis) 5, 6, 9, 28, 67, 100, 110,
 123
Mnichovo Hradiště o. Mladá Boleslav 101
Modřany o. Praha 4 66
Morava (Moravia) 98–103
Moravia vide Morava

 Německo (Germanus) 1, 67
Nechanice o. Hradec Králové 24
 Neo-Pragenus vide Praha-Nové Město
Neoboleslavia vide Mladá Boleslav

Neoboleslaviensis vide *Mladá Boleslav*
Neocomiensis ? 97
 Neosolinsky vide Banská Bystrica
 Neostadenus vide Nové Město
 Nepomucenus vide Nepomuk
 Nepomuk (Nepomucenus) o. Plzeň-jih 15
 Nicopoliensis vide Mikulov
 Nosislav (Nosislavinus) o. Břeclav 64
 Nosislavinus vide Nosislav
 Nové Město (Neostadenus) ? 79
 Novodomenus vide Jindřichův Hradec
 Nymburgenus vide Nymburk
 Nymburk (Nymburgenus) 10, 28, 129

 Olessnicenus vide Olešnice
 Olešnice (Olessnicenus) ? 134
 Oslanus vide Oslany
 Oslany (Oslanus) SK ? 98

 Pacov (Paczovinus) o. Pelhřimov 9, 75, 123
 Paczovinus vide Pacov
 Palúdzka (Minor Palu) SK 32
 Pardubice (Pardubicenus) 97
 Pardubicenus vide Pardubice
 Pelhrzimovinus vide Pelhřimov
 Pelhřimov (Pelhrzimovinus, *Pelrzimoviensis*) 16, 71
Pelrzimoviensis vide Pelhřimov
Petrovice o. Hradec Králové 64
Pirna D 54
Piscensis vide *Písek*
 Piscenus vide Písek
 Písek (Piscenus, *Piscensis*) 9, 13, 106, 129
 Poddebranus vide Poděbrady
 Poděbrady (Poddebranus) o. Nymburk 112
Policensis vide *Polička*
Pohoří o. Písek-Mirovice 17
 Policenus vide Polička
 Polička (Policenus, *Policensis*) o. Svitavy 60, 90, 126, 130, 131
 Polná (Polnensis) o. Jihlava 28, 41
Potěhy o. Kutná Hora 30
 Polnensis vide Polná
 Pragenus vide Praha
 Praha (Pragenus) 57, 66, 119
Praha-Staré Město, kostel P. Marie před Týnem 56, 91, 93

Praha-Staré Město, kostel sv. Jiljí 33, 107
Praha-Staré Město, kostel sv. Martina ve zdi 66
Praha-Staré Město, kostel sv. Michala 89, 116
Praha-Staré Město, kostel sv. Mikuláše 15, 57, 66
Praha-Nové Město (Neo-Pragenus) 127
Praha-Nové Město, kostel sv. Jindřicha 126
Praha-Nové Město, kostel sv. Petra 119, 127
Praha-Nové Město, kostel sv. Štěpána 34, 119, 127
Praha-Malá Strana (Minor Urbs Pragensis) 1, 96
Praha-Malá Strana, kostel sv. Mikuláše 18, 54, 75, 91, 116
Praha-Malá Strana, kostel Nejsv. Trojice 1
Prostanensis vide Prostějov
Prostějov (Prostanensis) 60, 109
Przelauczenus vide Přelouč
Przibramensis vide Příbram
Přelouč (Przelauczenus) o. Pardubice 130
Příbram (Przibramensis) 114
Přistoupim o. Kolín 132

Rabí (Rabinus) o. Klatovy 10
Rabinus vide Rabí
Raczinus ? 122
Radnice (Radnicenus) o. Rokycany 23
Radnicenus vide Radnice
Rostochiensis vide Roztoky
Rozhovice o. Chrudim 90
Roztoky (Rostochensis) ? 61
Ruda (Rudenus) ? 38
Rvenice, panství o. Louny-Seménkovice 50
Rudenus vide Ruda
Rudník (Hermostejf) o. Trutnov 34
Rychnov nad Kněžnou 20, 28

Semily 39
Sezemice (Sezemnicenus) ? 58
Sezemnicenus vide Sezemice
Slaneus vide Slaný
Slaný (Slaneus) o. Kladno 111
Slivice (Slivicensis) o. Příbram-Milín 75, 114
Slivicensis vide Slivice
Solnice (Solnicenus) o. Rychnov nad Kněžnou 46, 133
Solnicenus vide Solnice
Solnicenus vide Solnice
Staňkovice (Stankovinus) o. Louny 53

Stankovinus vide Staňkovice
Staré Město (Altstadiensis) o. Šumperk 72
Strakonice (Strakonicenus) 84
Strakonicenus vide Strakonice
Strazienus vide Stráž
Stráž (Strazienus) ? 29
Stříbro (Misenus) o. Tachov 18, 66
Štětí o. Litoměřice 43
Tábor (T(h)aborenius) 17, 26, 92, 128
Taborenius vide Tábor
Tauzietinus vide Toužetín
Thaborenius vide Tábor
Toužetín (Tauzietinus) o. Louny 37
Tovacziovinus vide Tovačov
Tovačov (Tovacziovinus) o. Přerov 117
Trutnov (Trutnovinus) 7
Trutnovinus vide Trutnov
Třebíč 49
Třebonín o. Kutná Hora 70
Třebívlice o. Litoměřice 44
Tučapy o. Tábor 102
Turcenus ? SK
Turnov o. Semily 39, 122
Uherský Brod (Hunnobrodenus) o. Uherské Hradiště 103
Uhlířské Janovice o. Kutná Hora 92, 128
Úhonice o. Kladno 116
Úněšov o. Plzeň-sever 85
Valeč (Valessius) o. Třebíč 30
Valessius vide Valeč
Vambergensis vide Vamberk
Vamberk (Vambergensis) o. Rychnov nad Kněžnou 27
Vartenbergensis ? 135
Velešice o. Jičín-Sběř 58, 73
Vilémov (Vilimovinus) o. Havlíčkův Brod 17
Vilimovinus vide Vilémov
Vimperk o. Prachatice 63
Vinoř o. Praha-východ 108
Vladislav o. Třebíč 49
Vlašim o. Benešov 92, 128
Vlkov nad Lesy o. Nymburk-Běrunice 21
Vodňany (Vodnianus) o. Strakonice 95, 125, 130, 132

Vodnianus vide Vodňany
Vojslavice (Wojslaviensis) ? 83
Volinus vide Volyně
Volyně (Volinus) o. Strakonice 122
Vysoká o. Kutná Hora-Suchdol 80
Vysoké nad Jizerou o. Semily 31
Vysoké Veselí o. Jičín 58

Walko-Evanczicenus vide Ivančice
Wlodawa PL 6

Wojslaviensis vide Vojslavice

Zámostí pod Krnskem o. Mladá Boleslav-Písková Lhota 123
Zdanicenus vide Ždanice
Zdiarenus vide Žďár nad Sázavou
Zdice o. Beroun 89
Zebracenus vide Žebrák
Zittau (Žitava) D 91
Zruczenus vide Zruč nad Sázavou
Zruč nad Sázavou (Zruczenus) o. Kutná Hora 102

Žatec (Zatecenus) o. Louny 104
Ždanice (Zdanicenus) ? 45
Žďár nad Sázavou (Zdiarenus) 19, 31, 65
Žebrák (Zebracenus) o. Beroun 93
Žerčice o. Mladá Boleslav 21
Žitava vide Zittau
Žlutice (Zlucicenus) o. Karlovy Vary 71, 85
Žluticenus vide Žlutice

ZUSAMMENFASSUNG

EIN VERSUCH UM DIE WIEDERHERSTELLUNG DER NAMENSLISTE DER PRIESTERWEIHUNGEN DES PRAGER STÄNDISCHEN EVANGELISCHEN KONSISTORIUMS AUS DEN JAHREN 1609–1619

Das alte Prager „Consistorium sub utraque specie communicantium“ der Hussiten, welches nur die von den katholischen Bischöfen verliehenen Priesterweihen anerkannt hatte, ist durch Herausgabe des Kaisers Rudolf II. Majestätsbriefes über die Religionsfreiheit vom 9. Juli 1609 niedergegangen und an dessen Stelle wurde ein neues Evangelisches Consistorium der böhmischen Stände errichtet, welches selbst die Kandidaten des Priesteramtes examinierte und nach dem Muster der Apostel „die beteten und legten Hände auf sie“ (Apg 6. 6) ordinierte. Seine Priesteratrik wurde leider nicht erhalten. In dem Archive der Karlsuniversität und in dem Archive des Prager Erzbistums (nun in dem Staatlichen Zentralarchiv in Prag) liegen trotzdem einige Manualbücher dieses Consistoriums, sowie in Bibliotheken die gedruckten „Carmina gratulatoria“ (welche „Rukověť humanistického básnictví“, Band 1, Praha 1966, S. 306–325 verzeichnet), auf welchem Grunde der Verfasser dieses Artikels die beiliegende Namensliste der neu geweihten Priester wiederhergestellt und mit den Namens- und Ortsregistern versehen hat.